

Bioforsk Rapport

Vol. 2 Nr. 99 2007

Skjøtselsplan for øya Søla

Vegaøyen verdensarv, Vega kommune i Nordland

Lise Hatten og Thomas Holm Carlsen

Bioforsk Nord, Tjøtta

Hovedkontor
Frederik A. Dahls vei 20,
1432 Ås
Tel.: 03 246
Fax: 64 94 70 10
post@bioforsk.no

Bioforsk Nord, Tjøtta
8860 Tjøtta
Tel. 03 246
Fax: 75 04 40 31
tjotta@bioforsk.no

<i>Tittel/Title:</i> Skjøtselsplan for øya Søla. Vegaøyen verdensarv, Vega kommune i Nordland
<i>Forfatter(e)/Autor(s):</i> Lise Hatten og Thomas Holm Carlsen

<i>Dato/Date:</i> 28.09.2007	<i>Tilgjengelighet/Availability:</i> Åpen	<i>Prosjekt nr./Project No.:</i> 4210042	<i>Arkiv nr./Archive No.:</i>
<i>Rapport nr./Report No.:</i> 99/2007	<i>ISBN-nr.:</i> 978-82-17-00265-9	<i>Antall sider/Number of pages:</i> 22	<i>Antall vedlegg/Number of appendix:</i> 2

<i>Oppdragsgiver/Employer:</i> Vega kommune	<i>Kontaktperson/Contact person:</i> Jens Einar Johansen (rådmann)
--	---

<i>Stikkord/Keywords:</i> Kulturlandskap, Vegaøyen verdensarv, Søla, skjøtsel, restaurering, vegetasjonskartlegging, Helgeland, gjengroing, beiting, slått	<i>Fagområde/Field of work:</i> Arktisk landbruk og utmark
---	---

<i>Sammendrag</i> Skjøtselsplanen for Søla baserer seg på overordnet kartlegging av vegetasjon knyttet til kulturlandskapet, samt kunnskap om tidligere arealbruk og historie. Vi har utarbeidet vegetasjonskart kun for de tydelig kulturpåvirkete delene av øya. Planen anbefaler tiltak for restaurering og skjøtsel av landskapet i Søla i form av sauebeiting og tynning og fjerning av busker og trær.

Ansvarlig leder/Responsible leader

Prosjektleder/Project leader

Håkon Sund

Lise Hatten

Forord

Skjøtselsplanen for Søla er skrevet på oppdrag av Vega kommune. Den er finansiert av Fylkesmannen i Nordland, Stiftelsen Vegaøyan Verdensarv og Vega kommune. Planen er en av flere skjøtselsplaner for Vegaøyan verdensarvområde. Planen gir faglig funderte anbefalinger for restaurering og skjøtsel i Søla. Fylkesmannen i Nordland, Miljøvernavdelingen, har ansvaret for å utarbeide høringsdokument basert på planen, og gjennomføre en høringsrunde blant grunneiere og interessegrupper.

Tjøtta, 28. september 2007

Lise Hatten

Thomas Holm Carlsen

Innhold

1.	Sammendrag.....	4
2.	Innledning.....	5
3.	Geografiske og økologiske forhold.....	7
3.1	Beliggenhet i øygarden.....	7
3.2	Topografi, geologi og viktige økologiske faktorer.....	7
4.	Bruksstruktur og historisk arealbruk.....	8
4.1	Historisk arealbruk.....	8
4.1.1	Bruken av innmarka.....	8
4.1.2	Bruken av utmarka.....	8
4.1.3	Husdyr.....	8
4.2	Dagens bruk.....	9
5.	Spesielle forhold.....	11
6.	Vegetasjonskartlegging.....	12
6.1	Hovedtrekk i vegetasjonen.....	14
7.	Restaurering og skjøtsel.....	16
7.1	Viktige faktorer for anbefalte tiltak på Søla.....	16
7.2	Anbefalte tiltak.....	17
7.3	Antall beitedyr.....	20
7.4	Utstysbehov.....	20
7.5	Måling og oppfølging.....	20
8.	Referanser.....	21
9.	Vedlegg.....	22

1. Sammendrag

Skjøtselsplanen for Søla baserer seg på overordnet kartlegging av vegetasjon knyttet til kulturlandskapet, samt kunnskap om tidligere arealbruk og historie. Vi har utarbeidet vegetasjonskart kun for de tydelig kulturpåvirkete delene av øya. Planen anbefaler tiltak for restaurering og skjøtsel av landskapet i Søla.

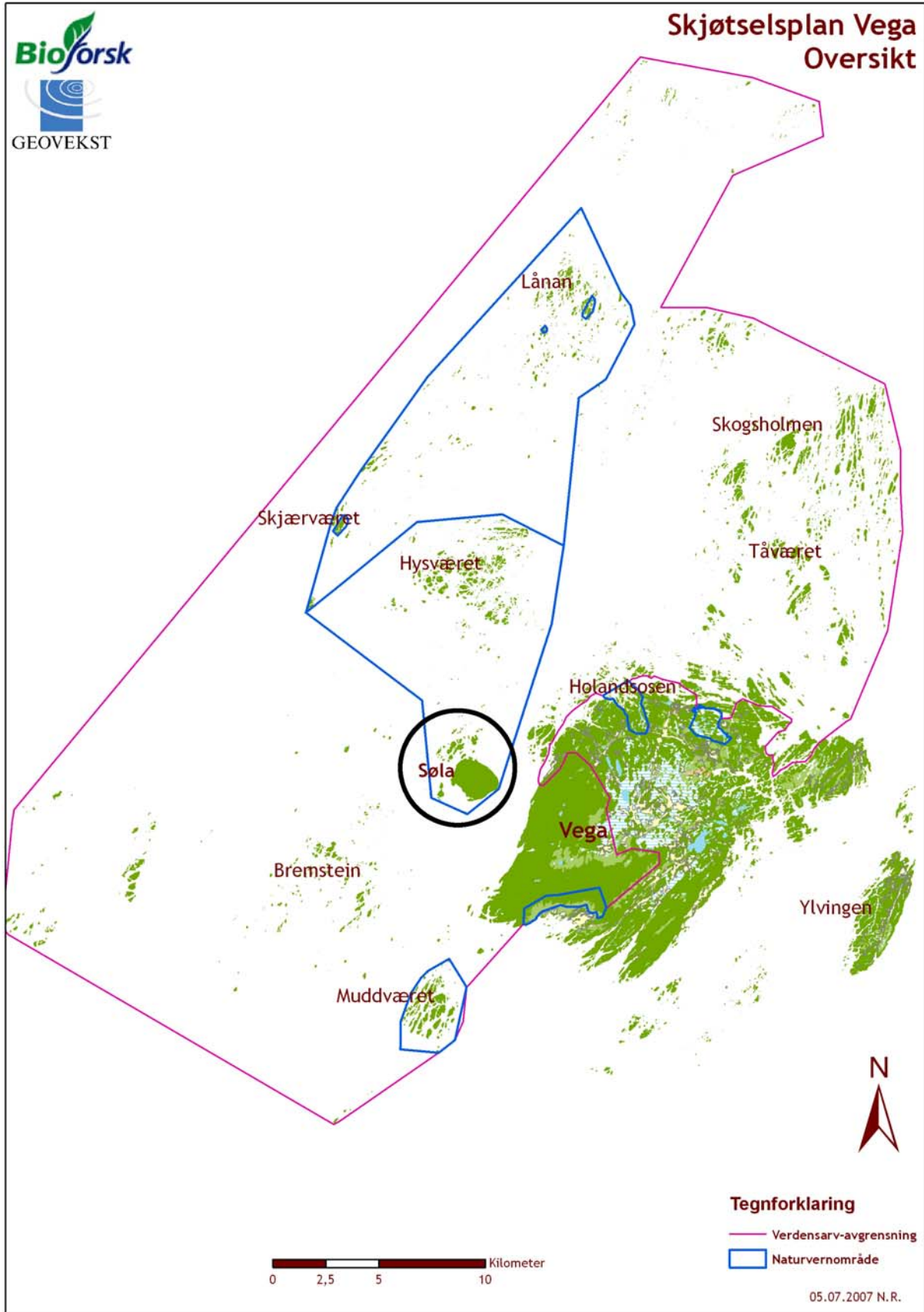
2. Innledning

Vegaøyen verdensarvområde som fikk sin status etter vedtak i UNESCO i 2004, ligger i Vega kommune og er en del av Helgelandskysten, i den sørlige delen av Nordland fylke. Vegaøyen består av mer enn 6500 små øyer, holmer og skjær, men også deler av hovedøya, Vega, er med i verdensarvområdet. Verdensarvområdet er på 1037 km². Av dette er 69 km² landareal. UNESCOs innskrivingstekst er konsis, og framhever grunnlaget for verdensarvstatusen som ligger i kulturlandskapet som er skapt av fiskerbondens mangesysleri med landbruk, fiske og ærfugl.

Fra å tidligere være bebodd, er øygarden i Vega i dag så godt som helt fraflyttet og brakklagt, med unntak av hovedøya Vega og naboøya Ylvingen. Omkring femti øyer beites i dag med sau. Storfé beiter på to øyer. Landskapet i øygarden er i dag under gjengroing, og mange biologiske, kulturhistoriske og landskapsestetiske verdier er truet.

På bakgrunn av momentene ovenfor skal det utarbeides planer for skjøtsel av kulturlandskapet i Vegaøyen verdensarvområde. Planene inkludere ikke dunvædriften og kulturminner. For disse temaene utarbeides egne planer. Foreliggende plan dekker øya Søla, se beliggenhet i Figur 1. Det har vært et ønske fra Fylkesmannen i Nordland, miljøvernavdelingen, at skjøtelsesplanen skulle være så kort og konkret som mulig. Vi har derfor valgt å presentere restaurerings- og skjøtelsesbefalingene på en praktisk og summarisk måte, samt gjøre bakgrunnsinformasjonen så kort og konsis vi synes vi kunne. Den kan derfor for noen synes noe knapp. Noe mer detaljert informasjon om historie, kulturlandskapsverdier og arealbruk i Vegaøyagarden finnes i Elven m. fl. (1988), Hatten m. fl. (1995), Sandvik (1997), Sickel (1997), Virik & Øen (1997), Hatten (2000), Hatten & Norderhaug (2001) Hatten m. fl. (2001), Hatten m. fl. (2002) og Johansen & Næss (2002).

Skjøtelsesplanen for Søla baserer seg på en overordnet kartlegging av vegetasjon knyttet til kulturlandskapet og innhentet kunnskap om tidligere arealbruk. Vi har kun konsentrert oss om de tydelig kulturpåvirkete arealene i nærheten av gården nord på øya, samt på et tidligere slåtte- og beiteareal i sør.

Figur 1: Oversiktskart over Vegaøyane verdensarvområde. Sjøla er markert med svart sirkel.

3. Geografiske og økologiske forhold

3.1 Beliggenhet i øygarden

Søla ligger ca. 2 km vest for hovedøya Vega (figur 1).

3.2 Topografi, geologi og viktige økologiske faktorer

Sølaområdet består av den 432 meter høye øya Søla, samt en rekke holmer nord og nordvest for denne. Det er kun øya Søla som omfattes av skjøtselplanen. Hele Sølaområdet består av bergartene granitt og granodioritt, noe som indikerer lite varierte vegetasjonstyper. Søla representerer en sterk kontrast i øyriket i Vega som en høy og bratt granittkulle, i det ellers så flate øylandskapet.

Området ligger i grenselandet mellom klart oseanisk seksjon (O2) og sterkt oseanisk seksjon, humid underseksjon (O3h) og har et termisk oseanisk klima (Moen 1998). Søla har som ellers i kommunen milde vintre, men ikke så mildt som de ytterste øyene som Bremstein, Skjærvær og Lånan. Sommertemperaturene er relativt lave med i underkant av 13°C. Snittnedbøren pr. år er i overkant av 1200 mm som følge av fjellene på Vega og Søla.

Søla ligger værhardt til i øygruppa, men mye av storhavet og dønningene blir stoppet av det enorme grunnvannsområdet sørvest og vest for Søla.

Bilde 1: Sølas landskap er i sterk kontrast til resten av øygarden i Vegamed bratte fjellsider. Foto: L. Hatten

4. Bruksstruktur og historisk arealbruk

Før 1900 var det to bebodde hus i Søla, to fjøs, to sommerfjøs, høysjå og naust. Det var også en husmannsplass i tillegg. Etter 1900 har det vært kun ett hovedhus der det fram til ca. 1950 bodde to husholdninger. Fra ca. 1950 til 1969 bodde det én familie på Søla.

4.1 Historisk arealbruk

4.1.1 Bruken av innmarka

Innmarksarealene var i hovedsak området rundt hovedhuset i nordvest og sørdelen av Sørjorda i sørvest, se figur 2. Dette utgjorde totalt ca. 40 mål slåttemark, samt noe areal til potet- og grønnsaksdyrking ved hovedhuset. Innmarka ble gjødslet med naturgjødsel, men også noe kunstgjødsel de siste årene før avviklinga av landbruksdriften. Gjødselspreder for hest ble kjøpt inn tidlig på 50-tallet, men ble avløst av ny spreder da traktor ble kjøpt i 1958. Slåtteearealet ble kun overflatedyrka. Ca. 10 mål av slåttemarka i nordvest, samt utmarka i nord ("Stran") ble isådd med timotei og andre beitefrøsorter. I tillegg til grasslått ble lyngslått foretatt i enkelte områder i bakkene sør for hovedhuset ("Slåttilia"). Slåttemarka ble høstbeitet. Det ble i tillegg også dyrket mye potet, rundt 10 tonn.

4.1.2 Bruken av utmarka

Øyene i nærheten av Søla ble brukt som utmarksbeite for sau. Utmarksbeitene på Søla var "Stran" på nordsida av øya, øst for hovedhuset, og på nordenden av Sørjordet i sørvest. Her beitet melkekyr og ungfø. Beitepresset var høyt, og holdt dermed vegetasjonen nede. Det ble gjødslet med naturgjødsel og på "Stran" ble det også isådd med timotei og andre høyproduktive grassorter. Det ble hverken brent, kalket eller kultivert med tang i utmarksarealene i alle fall ikke i nyere tid.

4.1.3 Husdyr

Ved jordbrukstillingen i 1875 var det hest, okse, fem melkekyr, tre ungfø, 20 sau, 14 geiter og en gris på øya. Antallet melkekyr ble holdt på samme nivå fram til at driften ble nedlagt i 1969.

4.2 Dagens bruk

I 2006 hadde en bruker 26 søyer og ca. 50 lam av rasen Gammel Norsk Sau på beite på Søla. Sau har beitet på Søla fra 1993 til 2006. Denne bruken vil fortsette, da bruker er svært godt fornøyd med beitet her. Fra 1969 til 1993 har både innmark og utmark ligget brakk, noe som gjenspeiles i det relativt sterkt gjengrodde landskapet. Beitepresset var for svakt i 2006, både på den gamle innmarka og på utmarksbeitene "Stran" og Sørjordet.

Bilde 2: Noen av søyene og lammene som var på øya under feltbefaringen sensommeren 2006. Foto: T. H. Carlsen

Figur 2: Oversikt over inn- og utmarka i Sjøla. Kun areal som ble vegetasjonskartlagt i 2006 er vist her. Store deler av øya utenom disse arealene er nakent berg og ur. Det finnes imidlertid enkelte frodige områder, som tidligere har vært brukt som utmarksbeite.

5. Spesielle forhold

Søla er en del av Hysvær/Søla landskapsvernområde med dyrelivsfredning, som ble fastsatt den 6. desember 2002. Søla representerer en kontrast i landskapsbildet i Verdensarvområdet. Hovedhuset på nordvestsida av Søla er satt i stand til fritidsbolig.

Søla har vært kjent for sine villgeiter, som sannsynligvis har vært der i uminnelige tider. Kanskje utgjorde de siste rest av en gammel villgeitstamme og var de eneste i Norge. I etterkrigstiden døde stammen ut, mest sannsynligvis på grunn av innavl.

Det er i dag flere hytter på øya. Disse er konsentrert i et relativt lite område lengst nordvest på øya, mellom hovedhuset og sjøen i nordvest.

Rådyr ble observert på øya for første gang i 2006.

Bilde 3: Hovedhuset på nordvestsida er satt i stand som fritidsbolig. Foto: T. H. Carlsen

6. Vegetasjonskartlegging

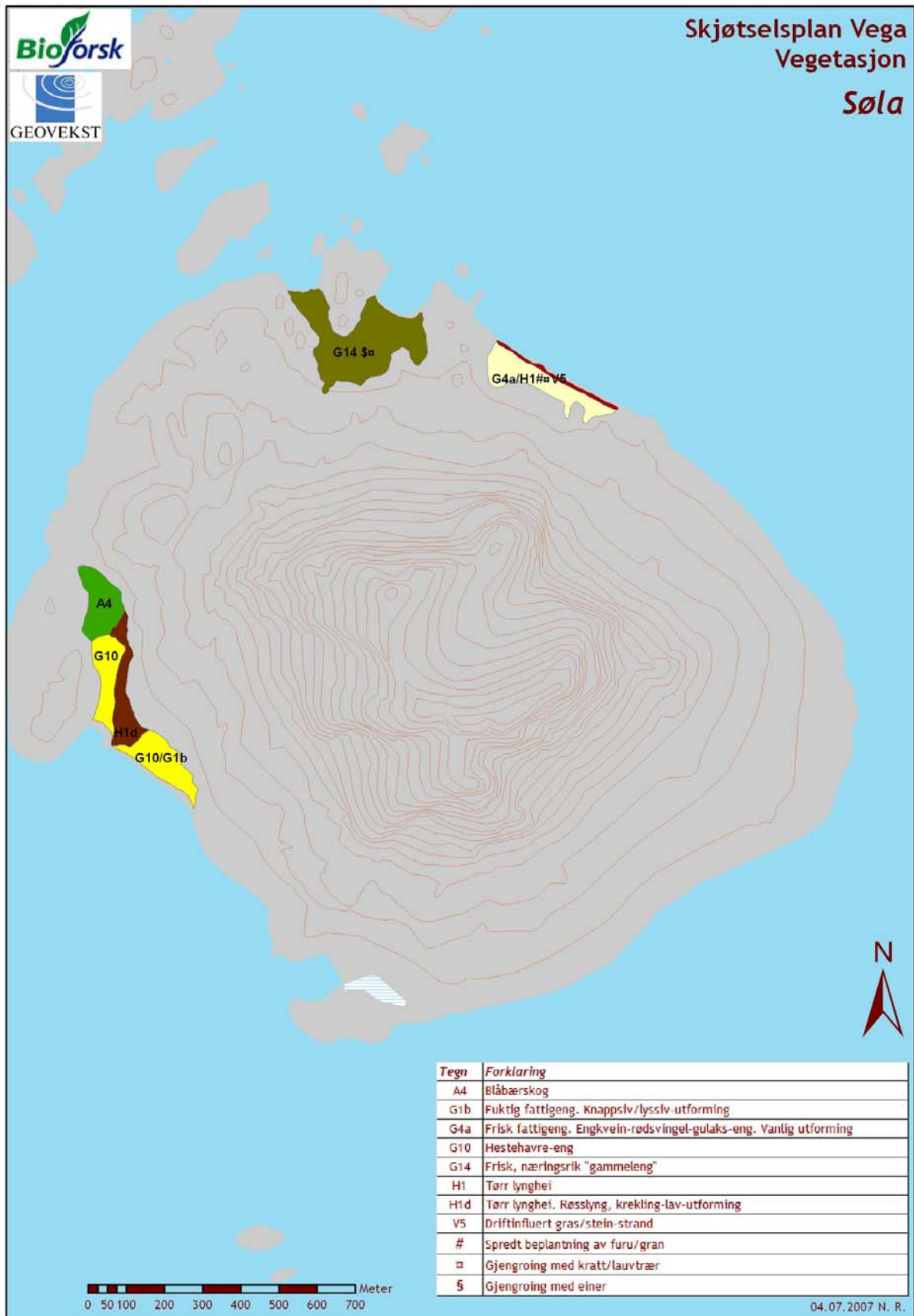
Vegetasjonskartleggingen er utført ved feltbefaring i 2006. Ved vegetasjonskartleggingen har vi brukt klassifikasjonssystemet i Vegetasjonstyper i Norge (Fremstad 1997) der det har vært mulig. En del vegetasjonstyper i Vegaøyarden finner vi imidlertid ikke beskrevet her. Disse er klassifisert på annen måte og kort beskrevet i foreliggende plan. Finansieringskilden ga oss i oppdrag å kun kartlegge på et nivå nødvendig for utarbeiding av skjøtelsesplaner for kulturlandskapsverdiene. Det er derfor i liten grad foretatt kartlegging av ulike vegetasjonstyper innen hovedgruppene skog, myr- og kildevegetasjon, vannkant-, vann- og flommarksvegetasjon, fjellvegetasjon og havstrandvegetasjon. I arealene kartlagt av NIJOS (Angeloff m. fl. 2004) har vi delvis konvertert deres kartlegginger til Fremstad-systemet, delvis foretatt egne tilleggskartlegginger.

Manuskartene fra feltarbeidet er digitalisert og de ferdige kartene fremstilt ved hjelp av GIS-programmet Arc View 9.2 og med bakgrunnskart fra GEOVEKST sin kartdatabase i målestokk 1:50000. Ved feltregistreringene er det av ressursmessige hensyn kun i liten grad benyttet GPS for å koordinatfeste vegetasjonsgrensene. Det vil derfor være en viss feilmargin for grensene mellom vegetasjonstypene, og dermed også for grensene i skjøtelseskartene. Mosaikkutforminger av vegetasjon er fremstilt som samletyper, der dominerende vegetasjonstype er angitt først. Unntak er mosaikker der vegetasjonstyper forekommer i svært små arealer. Der er forekomstene kun fremstilt med symboler på vegetasjonskartene. Eksempel på dette i Søla er forekomstene av eroderte flekker med kun ett- og toårige arter. Slike forekomster er det ikke angitt areal for. På kartene er det også angitt eventuell gjengroing av vegetasjonen, og hvilke grupper av arter som er viktigste gjengroingsarter, eksempelvis høgvekste urter og gras.

Kartlagte vegetasjonstyper på Søla er vist i Tabell 1 og kart over vegetasjonstypene i Figur 3.

Tabell 1. Kartlagte vegetasjonstyper på Søla.

Vegetasjonstype	Areal, dekar	% av kartlagt areal
A4 Blåbærskog	14,8	11,7
G10 Hestehavreeng	12,9	10,2
G10/G1b Mosaikk Hestehavreeng/fuktig fattigeng, knappsiv-lyssivutforming	15,3	12,0
G14 Frisk, næringsrik "gammeleng"	47,6	37,5
G4a/H1 Mosaikk Frisk fattigeng, vanlig utforming/Tørr lynghei	19,4	15,2
H1d Tørr lynghei, røsslyng-krekling-lavutforming	13,9	10,9
V5 Driftinfluert grus-/steinstrand	3,2	2,5
SUM	127,1	100,0

Figur 3: Vegetasjonskart over tydelig kulturpåvirkete arealer i Søla. Mosaikkutforminger av vegetasjonstypene er fremstilt som samlegrupper der dominerende type er angitt først i tegnsettingen.

6.1 Hovedtrekk i vegetasjonen

De kulturpåvirkede arealene i Søla er i all hovedsak artsfattige, med vanlige og lite varierte vegetasjonstyper. Dette gjenspeiler den harde og sure berggrunnen som Søla består av. De mest næringsrike områdene av Søla, dvs. engarealene (se figur 3) er dominert av grasarter som hestehavre, markrapp, engkvein, rødsvingel, timotei, strandrør og kveke. Feltsjiktet er høyt, 1 - 1,5 meter i de mest gjengrodde områdene (bilde 4). Mjødurt er lite fremtredende på Søla, mens bringebær og stornesle dominerer i noen små, avgrensede områder.

Bilde 4: Gamle engarealer er dominert av grasarter som hestehavre, markrapp, engkvein, rødsvingel, timotei, strandrør og kveke. Foto: L. Hatten

Rogna har virkelig fått rotfeste på Søla og er absolutt som gjengroingsart å regne, spesielt i de to nordlige områdene. Einer ser også ut til å trives bra under rogn i områder hvor feltsjiktet er lavt. (Bilde 5)

*Bilde 5: Rogna er den dominerende tresorten på kulturlandskapsarealene på Søla. Einer brer seg i feltskiktet.
Foto: L. Hatten*

Utenom engarealene er tørr lynchhei og blåbærskog dominerende vegetasjonstyper i den kartlagte delen av Søla.

7. Restaurering og skjøtsel

7.1 Viktige faktorer for anbefalte tiltak på Søla

Sølas verdi er i første rekke knyttet til den *variasjonen* øya representerer i verdensarvområdets kulturlandskap. Fra et ellers i hovedsak flatt landskap er Søla med sin høyde og topografi rent landskapsmessig svært forskjellig fra resten av verdensarvområdet. Søla innehar ikke spesielle verdier knyttet til vegetasjon/flora eller andre kulturlandskapselementer som må tas særskilt hensyn til.

På bakgrunn av dette er hovedmålet med skjøtselen på Søla i første rekke av rent landskapsmessig karakter, dvs. landskapspleie som skal opprettholde et velpleid kulturlandskap.

Som nevnt trues kulturlandskapet på Søla av gjengroing. På de gamle innmarksarealene i nordvest gror det hovedsakelig igjen med høye grasarter som hestehavre, strandrør, timotei, kveke, samt noe mjøddurt, bringebær, stornesle og rogn. Utmarka i nord, "Stran", er i full gjengroing av rogn. Her finnes spor etter kultivering i form av isådd timotei og engkvein. Felles for områdene i nord og nordvest er et begrenset biologisk mangfold med få arter av høy botanisk verdi. Det gamle beitelandet og slåttemarka i sørvest har noe høyere biologisk mangfold og innslag av baseindikerende arter som kornstarr og fjellfrøstjerne men uansett relativ lav botanisk verdi. Også her domineres vegetasjonen av høytvokste gras som hestehavre og noe strandrør samt markrapp. Øverst på Sørjordet er det større innslag av einer og røsslyng.

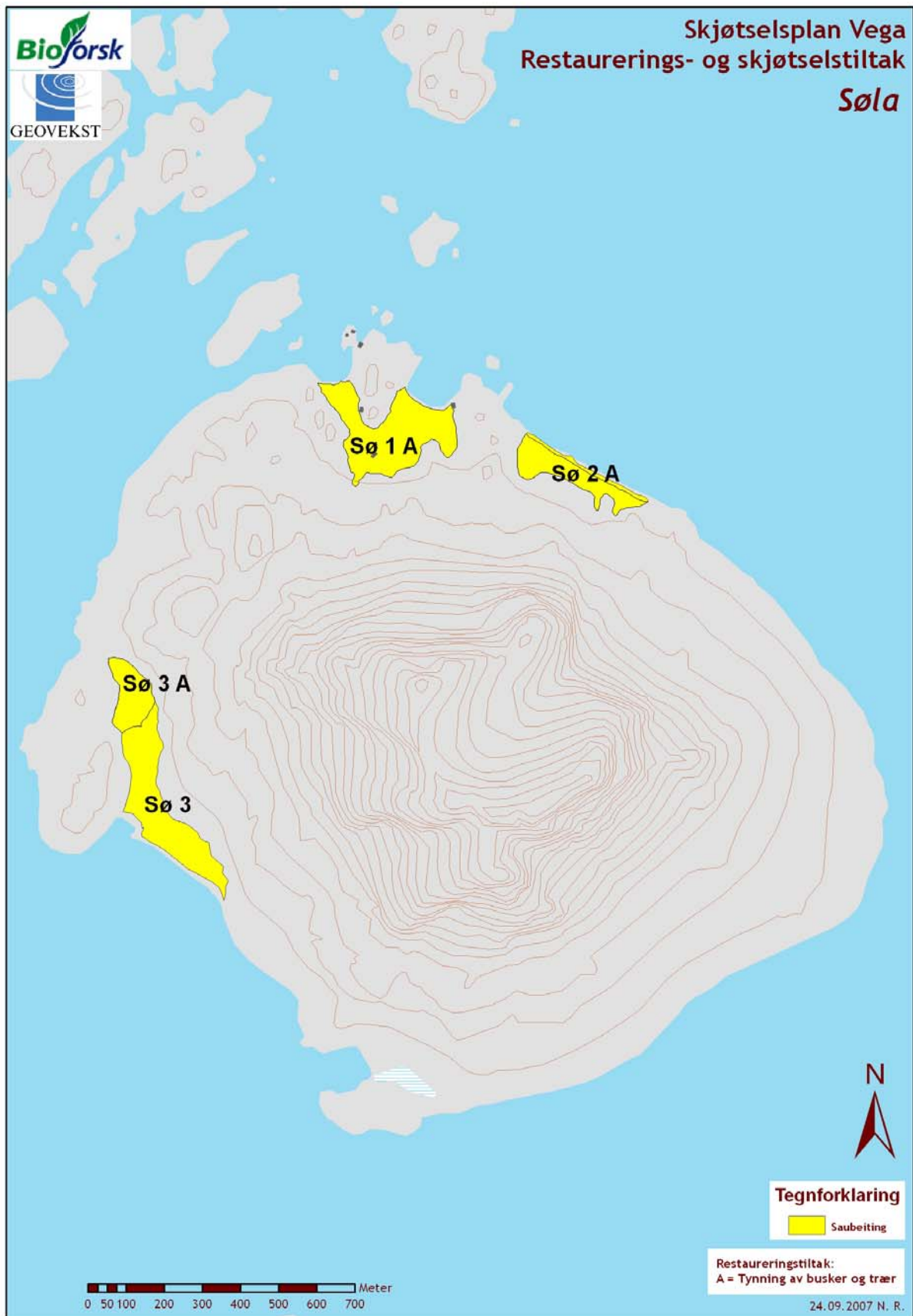
7.2 Anbefalte tiltak

Arealene der tiltakene skal utføres er avmerket i Figur 4

Tabell 2. Oversikt over anbefalte tiltak på Skjærvær.

Sted/arealnavn	Karthenvising(se Figur 4)/ kommentar	Mål med tiltaket	Arbeidsbeskrivelse	Prioritet/tidsangivelse
Området ved Søla gård	Sø1 På grunn av frididsbebyggelsen med flere hytter, kan det bli behov for gjerding rundt hyttene	<i>Restaureringsfasen:</i> Gjenskape åpne kanter ved å reversere gjengroing med busker og trær <i>Skjøtselsfasen:</i> Opprettholde engvegetasjonen.	<i>Restaureringsfasen:</i> Arealer gjengrodd med busker og trær ryddes en del, i samråd med grunneiere. <i>Skjøtselsfasen:</i> Saubeite. Dagens beitepress er for lavt, da innmarka rundt den gamle gården er i ferd med å gro igjen. Trolig vil et økt beitepress av sau være tilstrekkelig til å få bukt med de gjengrodde arealene. Dette vil man måtte vurdere etter et par-tre års tid etter at beitetrykket er økt, og eventuelt sette inn noe mekanisk skjøtsel i tillegg til saubeite. Slått med tohjulstraktor eller en lett traktor er mest aktuelt. Man kan også vurdere å gjerde inn den gamle innmarka for å styre beitepresset dit hvis nødvendig. Skjøtselen kan utføres uavhengig av når restaureringen starter.	Restaureringsfase: 3 Skjøtselsfase: 1/2008-

Sted/arealnavn	Karthenvising(se Figur 4)/ kommentar	Mål med tiltaket	Arbeidsbeskrivelse	Prioritet/tidsangivelse
"Stran"	Sø2	<p><i>Restaureringsfasen:</i> Gjenskape åpen vegetasjon ved å reversere gjengroing med busker og trær.</p> <p><i>Skjøtselsfasen:</i> Opprettholde engvegetasjonen.</p>	<p><i>Restaureringsfasen:</i> Arealer gjengrodd med busker og trær ryddes en del, i samråd med grunneiere.</p> <p><i>Skjøtselsfasen:</i> Saubeite. Dagens beitepress kan med fordel økes betraktelig.</p> <p>Skjøtselen kan utføres uavhengig av når restaureringen starter.</p>	<p>Restaureringsfase: 3</p> <p>Skjøtselsfase: 2/2008-</p>
Sørjordet	Sø3	<p><i>Restaureringsfasen:</i> Gjenskape åpen vegetasjon rundt det gamle sommerfjøset ved å reversere gjengroing med busker og trær.</p> <p><i>Skjøtselsfasen:</i> Opprettholde engvegetasjonen.</p>	<p><i>Restaureringsfasen:</i> Arealer gjengrodd med busker og trær ryddes en del, i samråd med grunneiere.</p> <p><i>Skjøtselsfasen:</i> Saubeite. Dagens beitepress kan med fordel økes betraktelig.</p> <p>Skjøtselen kan utføres uavhengig av når restaureringen starter.</p>	<p>Restaureringsfase: 3</p> <p>Skjøtselsfase: 3</p>

Figur 4: Kart over restaurerings- og skjøtselsforslag på Søla.

7.3 Antall beitedyr

Søla virker som en øy med relativt høy bæreevne rent beitemessig, med store beiteressurser utenom de 127 dekar med kulturmark som vi har beskrevet i denne rapporten. Riktig nok er store deler av øya utilgjengelig på grunn av de landskapsmessige formasjonene. Det virker som at de 26 søyene med lam som gikk der i fjorsommer fant rikelig med mat utenfor de gjengrodde kulturmarksområdene. For å få et økt beitetrykk på disse områdene anbefaler vi å øke saueantallet av Gammelnorsk rase med det dobbelte. Eventuelt sette inn eller erstatte noen av sauene med Norsk kvit sau, som muligens vil holde seg mer i de lavereliggende kulturmarksområdene på øya.

Det er av største betydning at beitetrykket følges tett og justeres opp og ned etter behov, samt at erfaringene som høstes på en eller annen måte blir samlet slik at man kan dra nytte av den senere og andre steder. Man må ha tilgang til alternative beiter hvis dyr må flyttes.

Forslag til antall beitedyr på Søla er gitt i Tabell 3.

Tabell 3. Forslag til antall sau på Skjærvær. Lamma kommer i tillegg.

Øy/fase	Antall kvitsau	Antall Gammelnorsk sau
Søla, skjøtsselfase	(6-8)	50

7.4 Utstysbehov

På Søla vil det være behov for følgende utstyr:

- Tohjulstraktor/slåmaskin for slått av gjengroingsarter hvis ikke sau klarer å få ned bestandene av gjengroingsarter
- Motorsag og ryddesag for å tynne og ta ned busker og trær, spesielt rogn.

Det kan bli behov for annet utstyr i tillegg.

7.5 Måling og oppfølging

Det bør settes i gang et målings- og oppfølgingsprogram for utviklingen av verdiene for hele verdensarvområdet. Når det gjelder Søla er dette en øy som vi har prioritert til å skjøttes for å åpne landskapet. Det viktigste målet med oppfølging av skjøtsel på Søla vil være å finne det optimale beitetrykket for å reversere gjengroingsprosessen.

8. Referanser

Angeloff, M., Bjørklund, P.K., Bryn, A., Hofsten, J. & Rekdal, Y. 2004. Vegetasjon og skog på Vega. 21/04: 84.

Elven, R., Alm, T., Edvardsen, H. Fjelland, M., Fredriksen, K.E. & Johansen, V. 1988. Botaniske verdier på havstrender i Nordland. A Generell innledning. Beskrivelse for region Sør-Helgeland. - Økoforsk rapport 1988, 2A.

Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. - NINA Temahefte 12: 1-279.

Hatten, L. Utmarksbeite på Helgelandskysten - en løsning på flere problemer? I: Lind, V. og Hansen, I.: Foredrag fra 26. InterNorden. Nordiske sauedager 22.-25. juni 2000 på Planteforsk Tjøtta fagsenter. Planteforsk, Grønn forskning, 15/2000, 96 ss.

Hatten, L. & Norderhaug, A. 2001. Vegaøyene - et kystkulturlandskap i forfall eller en verdifull ressurs i det moderne samfunn? UTMARK 2001:1 (elektronisk tidsskrift på www.utmark.org)

Hatten, L., Sickel, H., Elven, R. & Norderhaug, A. 1995. Vegetasjonsendringer i et kystkulturlandskap. - Ottar 207: 16-27

Hatten, L., Follestad, A. & Norderhaug, A. 2001. Utmarksbeite på Helgelandskysten - en løsning på flere problemer. Rapport fra forprosjektet. - Høgskulen i Sogn og Fjordane Rapport 2/2001.

Hatten, L. H. Sickel & A. Norderhaug. 2002. Vegetasjonen i Vega. Fagrapport til nominasjonsdokumentet for Vegaøyene. Upubl.

Johansen, R. & I. E. Næss. 2002. Liv og virke i Vegaøyene. Vurderinger av lokalhistorisk karakter. Fagrapport til nominasjonsdokumentet for Vegaøyene. Upubl.

Lid, J. & Lid, D. T. 1994. Norsk flora. Sjette utgave. Det Norske Samlaget.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens Kartverk, Hønefoss.

Sandvik, B. 1997. Skjærvær. Et fiskevær på Helgelandskysten. Hovedoppgave ved Institutt for landskapsplanlegging, Norges Landbrukshøgskole. Upubl.

Sickel, H. 1997. Kystkulturlandskap i forfall - vegetasjonsdynamikk i et nedlagt øyvær på Helgelandskysten. - Cand. scient.-oppgave i botanikk. Botanisk Hage & Museum, Univ. Oslo.

Virik, T. & Å. M. Øen. 1997. Skjærvær. Historisk dokumentasjon og forslag til skjøtelsesplan for et fraflyttet fiskevær på Helgeland. Hovedoppgave ved Norges Landbrukshøgskole. Upubl.

9. Vedlegg

Oversikt over vedlegg

Nr Emne

- 1 Beskrivelse av vegetasjonstyper på Søla
 - 2 Artsliste for Vegaøyen Verdensarvområde (utenom hovedøya Vega)
-

Vedlegg 1. Beskrivelse av vegetasjonstyper på Søla

Blåbærskog (A4)

Den nordligste delen av "sørjordanet" har en typisk blåbærskogutforming med dominerende arter som bjørk og rogn i tresjiktet og einer og blåbærlyng i feltsjiktet.

Fuktig fattigeng. Knappsiv/lyssiv utforming (G1b)

Denne vegetasjonstypen finnes i mosaikk med hestehavreenga (G10) sørøst på "Sørjordanet". Skrint og steinete jordsmonn med fuktige partier. Arter som ble registrert her er markrapp som er vanlig og dominerende der hestehavren er fraværende, knappsiv, engsoleie, vrangdå/kvassdå, fuglevikke, engsyre, myrmaure, mjødukt, stolpestarr, enghumleblom, vendelrot, noe rogn, strandrør og blåklokke.

Frisk fattigeng. Engkvein-rødsvingel-gulaks-eng. Vanlig utforming (G4a)

På "Stran" i nordøst dominerer frisk fattig eng og tørr lynghei (H1). I de fuktigste og minst skrinne partiene er det gras- og urterikt med arter som gulaks, engkvein, rapp sp, smyle, timotei, rødsvingel, engsyre, fuglevikke m. fl. I de tørreste og skrinne partiene med grovsteinet bunn dominerer lynghei arter som røsslyng, krekling, blokkebær, tepperot, grasstjerneblom. Området har tydelig vært kultivert gjennom overflatedyrking og isåing av beitefrø som f.eks. timotei. Rogn og einer er de tydeligste gjengroingsartene her.

Hestehavreeng (G10)

Høyt og frodig feltsjikt der hestehavre rager over et lavere, tett og urterikt dekke. Vi finner denne vegetasjonstypen i den gamle innmarka på "Sørjordanet". Kulturbetinget.

Registrerte arter: hestehavre, rødsvingel, gåsemure, vendelrot, engsyre, fuglevikke, brennesle, rødkløver, mjødukt, høymole, nyresoleie, gulaks, småengkall, smårapp, kornstarr, fjellfrøstjerne, strandrør, ryllik, trådsiv, harerug, jåblom, bekkeblom, føllblom, gulstarr, engkvein, einer, øyentrøst sp, knappsiv, blåtopp, myrmaure, blåklokke, fjellmarikåpe, sløke, tepperot, skjoldbærer, røsslyng, løvetann og bringebær.

Frisk, næringsrik "gammeleng" (G14)

Den dominerende vegetasjonstypen på innmarka rundt bebyggelsen i nord. Produktiv slåtteeng på relativt dyp, næringsrik jord. Høye grasarter av både naturlig og isådde frøblandinger som timotei, kveke, hestehavre og strandrør dominerer det tette, høye og frodige feltsjiktet. Også hundekjeks, geitrams og stornesle er vanlige men sporandiske arter på gammelgenga. Noen bringebærkratt har kommet opp og begynt å spre seg. Ellers finnes mange av urtene som ble registrert på G10.

Tørr lynghei (Røsslyng-kekling-lav-utforming) H1 og H1d

Den rene H1 formen for tørr lynghei finner man sammen med G4a på "Stran" med røsslyng, krekling og blokkebær som dominerende lyngarter og ellers sparsomt med urter. H1d er dominerende vegetasjonstype mellom de to engområdene på "Sørjorda". Den har likhetstrekk med den tørre lyngheia på "Stran" men med større innslag av lav. Arter her er røsslyng og einer (disse to dominerer), blåtopp, gulaks, skrubbær, engfrytle og rødsvingel.

Driftinfluert gras/steinstrand (V5)

En tynn stripe ned mot havet på "Stran". Artsfattig med dominerende arter som hestehavre og gåsemure.

Vedlegg 2: Artsliste for Vegaøyen Verdensavområde (utenom hovedøya Vega). Nomenklatur etter Lid & Lid 1994.

Norske navn	Latinske navn
Akstusenblad	<i>Myriophyllum spicatum</i>
Andemat	<i>Lemna minor</i>
Atlanterhavsløvetann	<i>Taraxacum seksj. Spectabilia</i>
Bakkestjerne	<i>Erigeron acer ssp. acer</i>
Bakkesøte	<i>Gentianella campestris ssp. campestris</i>
Beitemarikåpe	<i>Alchemilla monticola</i>
Beitesveve	<i>Hieracium seksj. Vulgata</i>
Bekkeblom	<i>Caltha palustris</i>
Bergkvein	<i>Agrostis vinealis</i>
Bergskrinneblom	<i>Arabis hirsuta</i>
Bergsveve	<i>Hieracium seksj. Oreadea</i>
Bitterbergknapp	<i>Sedum acre</i>
Bittersøte	<i>Gentianella amarella ssp. amarella</i>
Bjønbrodd	<i>Tofieldia pusilla</i>
Bjønnskjegg	<i>Trichophorum cespitosum</i>
Bladsveve	<i>Hieracium seksj. Foliosa</i>
Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Bleiksøte	<i>Gentianella aurea</i>
Bleikvier	<i>Salix hastata</i>
Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Blåbær	<i>vaccinium myrtillus</i>
Blåklukke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Blåknapp	<i>Succisa pratensis</i>
Blåkoll	<i>Prunella vulgaris</i>
Blåstarr	<i>Carex flacca</i>
Blåtopp	<i>Molinia caerulea</i>
Bringebær	<i>Rubus idaeus</i>
Brudespore	<i>Gymnadenia conopsea</i>
Brunrot	<i>Scrophularia nodosa</i>
Bruskmelde	<i>Atriplex glabriuscula</i>
Bråtestarr	<i>Carex pilulifera</i>
Bueforglemmegei	<i>Myosotis laxa ssp. laxa</i>
Buestarr	<i>Carex maritima</i>
Bukkeblad	<i>Menyanthaceae trifoliata</i>
Buskfuru	<i>Pinus mugo</i>
Bustnype	<i>Rosa villosa ssp mollis</i>
Busttjønnaks	<i>Potamogeton pectinatus</i>
Dagfiol	<i>Hesperis matronalis</i>
Dikeforglemmegei	<i>Myosotis laxa ssp. cespitosa</i>
Dikevasshår	<i>Call stagnalis</i>
Dunbjørk	<i>Betula pubescens</i>
Dunhavre	<i>Avenula pubescens</i>
Duskull	<i>Eriophorum angustifolium ssp. angustifolium</i>
Dvergmaure	<i>Galium trifidum</i>
Dvergjamne	<i>Selaginella selaginoides</i>

Einer	<i>Juniperus communis</i>
Elvesnelle	<i>Equisetum palustre</i>
Engfiol	<i>Ranunculus canina</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp multiflora</i>
Enghumleblom	<i>Geum rivale</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Engmarihånd	<i>Dactylorhiza incarnata ssp. incarnata</i>
Engmarikåpe	<i>Alchemilla subcenaata</i>
Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>
Engreverumpe	<i>Alopecurus pratensis</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris ssp. acris</i>
Engstarr	<i>Carex hostiana</i>
Engsvingel	<i>Festuca pratensis</i>
Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>
Evjebrodd	<i>Limosella aquatica</i>
Evjesoleie	<i>Ranunculus repens</i>
Fagerfredløs	<i>Lysimachia punctata</i>
Fingerstarr	<i>Carex digitata</i>
Finnskjegg	<i>Nardus stricta</i>
Firblad	<i>Paris quadrifolia</i>
Fjellbakkestjerne	<i>Erigeron borealis</i>
Fjellbjørk	<i>Betula pubescens czerepanovii</i>
Fjellflokk	<i>Polemonium cearuleum</i>
Fjellfrøstjerne	<i>Thalictrum alpinum</i>
Fjellgulaks	<i>Anthoxanthum odoratum ssp. alpinum</i>
Fjellmarikåpe	<i>Alchemilla alpina</i>
Fjellnøkleblom	<i>Primula scandinavica</i>
Fjellrapp	<i>Poa alpina</i>
Fjellsmelle	<i>Silene acaulis</i>
Fjellsnelle	<i>Equisetum variegatum</i>
Fjelltistel	<i>Saussurea alpina</i>
Fjelløyentrøst	<i>Euphrasia frigida</i>
Fjørekoll	<i>Armeria maritima</i>
Fjøresaltgras	<i>Puccinellia maritima</i>
Fjøresaulauk	<i>Triglochin maritima</i>
Fjøresivaks	<i>Eleocharis unigelumis</i>
Fjøresøte	<i>Gentianella detonsa</i>
Flaskestarr	<i>Carex rostrata</i>
Flekkmarihånd	<i>Dactylorhiza maculata</i>
Flekkmure	<i>Potentilla crantzii</i>
Flotgras	<i>Spraganium cf. augustifolium</i>
Fløyelsmarikåpe	<i>Alchemilla glaucescens</i>
Froskesiv	<i>Juncus bufonius ssp. ranarius</i>
Frynsestarr	<i>Carex paupercula</i>
Fuglestarr	<i>Carex ornithopoda</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Følblom	<i>Leotodon autumnalis</i>
Geitrams	<i>Epilobium angustifolium</i>
Geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>

Gjeldkarve	<i>Pimpinella saxifraga</i>
Gjerdevikke	<i>Viccia sepium</i>
Gjetertaske	<i>Capsella bursa-pastoris</i>
Glansmarikåpe	<i>Alchemilla gracilis</i>
Glattmarikåpe	<i>Alchemilla glabra</i>
Glattveronika	<i>Veronica serpyllifolia ssp. serpyllifolia</i>
Grannmarikåpe	<i>Alchemilla filicaulis</i>
Grasstjerneblom	<i>Stellaria graminea</i>
Groblad	<i>Plantago major</i>
Grøftesoleie	<i>Ranunculus flammula</i>
Grønnekurle	<i>Coeloglossum viride</i>
Grønnstarr	<i>Carex demissa</i>
Gråstarr	<i>Carex canescens</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Gulflatberg	<i>Lathyrus pratensis</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Gulsildre	<i>Saxifraga aizoides</i>
Gulstarr	<i>Carex flava</i>
Gåsemure	<i>Potentilla anserina</i>
Hanekam	<i>Lychnis flos-cuculi</i>
Harerug	<i>Bostorta vivipara</i>
Havsivaks	<i>Schoenoplectus maritimus</i>
Hengeaks	<i>Melica nutans</i>
Hengeving	<i>Phegopteris connectilis</i>
Hestehavre	<i>Arhenatherum elatius</i>
Hesterumpe	<i>Hippuris vulgaris</i>
Hjertegras	<i>Briza media</i>
Hundegras	<i>Dactylis glomerata</i>
Hundekjeks	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Hvitveis	<i>Anemone nemorosa</i>
Høymole	<i>Rumex longifolius</i>
Hårfrytle	<i>Luzula pilosa</i>
Hårstarr	<i>Carex capillaris</i>
Ishavsmelde	<i>Atriplex longipes ssp. praecox</i>
Ishavstarr	<i>Carex subspathacea</i>
Islandskarse	<i>Rorippa islandica</i>
Istervier	<i>Salix pentandra</i>
Jonsokkoll	<i>Ajuga pyramidalis</i>
Jåblom	<i>Parnassia pulustris</i>
Kantkonvall	<i>Polygonatum odoratum</i>
Karve	<i>Carum carvi</i>
Kattefot	<i>Antennaria dioica</i>
Kildeurt	<i>Montina fontana</i>
Kjevlestarr	<i>Carex diandra</i>
Kjøtttype	<i>Rosa dumalis</i>
Klengemaure	<i>Galium aparine</i>
Klourt	<i>Lycopus europeus</i>
Klovasshår	<i>Callitriche hamulata</i>
Klubbstarr	<i>Carex buxbaumii ssp. buxbaumii</i>

Knappsiv	<i>Juncus conglomeratus</i>
Knegras	<i>Danthonia decumbens</i>
Knereverumpe	<i>Alopecurus geniculatus</i>
Knopparve	<i>Sagina nodosa</i>
Kornstarr	<i>Carex panicea</i>
Kransalge sp.	<i>Chara sp.</i>
Kranskonvall	<i>Polygonatum verticillatum</i>
Krattmjølke	<i>Epilobium montanum</i>
Krekling	<i>Empetraceae nigrum</i>
Krushøymol	<i>Rumex crispus</i>
Krypkvein	<i>Agrostis stolonifera</i>
Krypsiv	<i>Juncus supinus ssp. supinus</i>
Krypsoleie	<i>Ranunculus repens</i>
Kvann	<i>Angelica archangelica</i>
Kvassdå	<i>Galeopsis tetrahit</i>
Kveke	<i>Elymus repens</i>
Kvitbladtistel	<i>Cirsium helenioides</i>
Kvitkløver	<i>Trofolium repens</i>
Kvitmaure	<i>Galium boreale</i>
Kystarve	<i>Cerastium diffusum</i>
Lappmarihånd	<i>Dactylorhiza lapponica</i>
Lappvier	<i>Salix lapponum</i>
Legeveronika	<i>Veronica officinalis</i>
Legevintergrønn	<i>Pyrola rotundifolia ssp. rotundifolia</i>
Lifiol	<i>Viola canina ssp. montana</i>
Liljekonval	<i>Convallaria majalis</i>
Lintorskemunn	<i>Linaria vulgaris</i>
Liten myrmaure	<i>Galium palustre ssp. palustre</i>
Lodnerublom	<i>Draba incana</i>
Loppestarr	<i>Carex pulicaris</i>
Lundrapp	<i>Poa nemoralis</i>
Lusegras	<i>Huperzia selago</i>
Lyngøyentrøst	<i>Euphrasia micrantha</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum cf. coll.</i>
Marigras	<i>Hierochloe odorata ssp. odorata</i>
Marihånd sp.	<i>Dactylorhiza sp.</i>
Marinøkkel	<i>Botrychium lunaria</i>
Markjordbær	<i>Fragaria vesca</i>
Markrapp	<i>Poa trivialis</i>
Maurarve	<i>Moehringia trinervia</i>
Midtnorsk sivaks	<i>Eleocharis mamillata ssp. austriace</i>
Mjødurt	<i>Filipendula ulmaria</i>
Mjølke sp.	<i>Briza media</i>
Molte	<i>Rubus chamaemorus</i>
Musestarr	<i>Carex serotina ssp. pulshella</i>
Musøre	<i>Salix herbacea</i>
Mynte sp.	
Myrfiol	<i>Viola palustris</i>
Myrfrytle	<i>Luzula sudetica</i>

Myrhatt	<i>Potentilla palustris</i>
Myrklegg	<i>Pedicularis palustris</i>
Myrmaure	<i>Galium palustre</i>
Myrmjølke	<i>Epilobium palustre</i>
Myrsaulauk	<i>Triglochin palustris</i>
Myrsnelle	<i>Equisetum palustre</i>
Namdalspil	<i>Salix carprea ssp. carprea x viminalis</i>
Nattfiol	<i>Platanthera bifolia</i>
Nordlig strandbalderbrå	<i>Matricaria maritima ssp. subpolaris</i>
Norsk marikåpe	<i>Alchemilla cf. norvegica</i>
Nyremarikåpe	<i>Alchemilla murbeckiana</i>
Nyresoleie	<i>Ranunculus auricomus</i>
Nyresoleie	<i>Ranunculus auricomus coll.</i>
Ormetunge	<i>Ophioglossum vulgatum</i>
Osp	<i>Populus tremula</i>
Paddesiv	<i>Juncus bufonius ssp. bufonius</i>
Parkslirekne	<i>Fallopia japonica</i>
Pengeurt	<i>Thlaspi arvense</i>
Piggknopp sp.	<i>Sparganium sp.</i>
Pinselilje	<i>Narcissus poeticus</i>
Polarkarse	<i>Cardamine pratensis ssp. polemonioides</i>
Prestekrage	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Pølstarr	<i>Carex mackenziei</i>
Rabarbra	<i>Rheum xhybridum</i>
Reinrose	<i>Dryas octopetala</i>
Rips	<i>Limonium. ssp</i>
Rogn	<i>Sorbus aria</i>
Rognasal	<i>Sorbus hybrida</i>
Rome	<i>Narthecium ossifragum</i>
Rosenrot	<i>Rhodiola rosea</i>
Rundskolm	<i>Anthyllis vulneraria</i>
Rundsoldogg	<i>Droseraseae rotundfolia</i>
Rustsivaks	<i>Blysmus rufus</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Ryllsiv	<i>Juncus ariticulatus</i>
Rynkerose	<i>Rosa rugosa</i>
Rypebær	<i>Arctostaphylos alpinus</i>
Rød jonsokblom	<i>Silene dioica</i>
Rødflangre	<i>Epipactis atrorubens</i>
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>
Rødknapp	<i>Knautia arvensis</i>
Rødsildre	<i>Saxifraga oppositifolia</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Rødtvetann	<i>Lamium purpureum</i>
Røsslyng	<i>Calluna vukgaris</i>
Saftmelde	<i>Suaeda maritima</i>
Saftstjerneblom	<i>Stellaria crassifolia</i>
Saltarve	<i>Sagina maritima</i>
Saltbendel	<i>Spergularia salina</i>

Saltsiv	<i>Juncus anceps</i>
Salturt	<i>Salicornia europaea</i>
Sandarve	<i>Arenaria serpyllifolia</i>
Sandsiv	<i>Juncus arcticus ssp. balticus</i>
Sauesvingel	<i>Festuca ovina</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>
Seterrapp	<i>Poa pratensis ssp. alpigena</i>
Setersoleie	<i>Ranunculus hyperboreus ssp. hyperboreus</i>
Setervier	<i>Salix myrsinifolia borealis</i>
Shetlandsøyentrøst	<i>Euphrasia arctica ssp. borealis</i>
Sisselrot	<i>Polypodium vulgare</i>
Sitkagran	<i>Picea sitchensis</i>
Skarmarikåpe	<i>Alchemilla wichurae</i>
Skarmarikåpe sp.	<i>Alchemilla cf. wichurae</i>
Skinntryte	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Skjermesveve	<i>Hieracium umbellatum</i>
Skjoldbærer	<i>Scutellaria galericulata</i>
Skjørbuksurt	<i>Capsella officinalis</i>
Skjørlok	<i>Cystopteris fragilis</i>
Skogburkne	<i>Athyrium filix-femina</i>
Skogmarihånd	<i>Dactylorhiza fuchsii</i>
Skogørkvein	<i>Calamagrostis canescens</i>
Skogsiv	<i>Juncus alpinoarticulatus</i>
Skogssoleie	<i>Ranunculus acris ssp. borealis ?</i>
Skogstjerne	<i>Trientalis europaea</i>
Skogstorkenebb	<i>Geraniaceae sylvaticum</i>
Skogsveve	<i>Hieracium seksj. Sylvatica</i>
Skogvikke	<i>Vicia sylvatica</i>
Skrubbær	<i>Cornaceae suecica</i>
Skvallerkål	<i>Aegopodium podagraria</i>
Slirestarr	<i>Carex vaginata</i>
Sløke	<i>Angelica sylvestris</i>
Slåttestarr	<i>Carex nigra ssp. nigra</i>
Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>
Smyle	<i>Deschampsia flexuosa</i>
Småbergknapp	<i>Sedum annuum</i>
Småbjønnskjegg	<i>Trichophorum cespitosum ssp. cespitosum</i>
Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>
Småhavgras	<i>Ruppia maritima</i>
Småpiggnopp	<i>Sparganium natans</i>
Småpiggnopp cf.	<i>Sparganium cf. natans</i>
Smårapp	<i>Poa subcaerulea</i>
Smårørkvein	<i>Calamagrostis stricta</i>
Småsivaks	<i>Eleocharis quinqueflora</i>
Småtjønna	<i>Potamogeton berchtoldii</i>
Småvasshår	<i>Callitriche hamulata</i>
Småvasssoleie	<i>Ranunculus aquatilis</i>
Snauveronika	<i>Veronica serpyllifolia ssp. serpyllifolia</i>
Soleiehov	<i>Caltha palustris</i>

Sprikevasshår	<i>Callitriche cophocarpa</i>
Stakekarse	<i>Barbarea stricta</i>
Stemorsblomst	<i>Violaceae tricolor</i>
Stivstarr	<i>Carex bigelowii</i>
Stjernemarikåpe	<i>Alchemilla acutiloba</i>
Stjernestarr	<i>Carex echinata</i>
Stolpestarr	<i>Carex nigra ssp. juncella</i>
Storblåfjær	<i>Polygala vulgaris</i>
Storengkall	<i>Rhinanthus serotinus</i>
Storhjelme	<i>Acontium napellus</i>
Stormarimjelle	<i>Melampyrum pratense</i>
Stormaure	<i>Galium album</i>
Stornesle	<i>Urtica dioica ssp. dioica</i>
Stortveblad	<i>Listera ovata</i>
Strandbalderbrå	<i>Matricaria maritima</i>
Strandkjeks	<i>Meum scoticum</i>
Strandkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>
Strandkryp	<i>Glaux maritima</i>
Strandkvann	<i>Angelica littoralis</i>
Strandmelde	<i>Atriplex littoralis</i>
Strandrug	<i>Leymus arenarius</i>
Strandrør	<i>Palaris arundinacea</i>
Strandstjerne	<i>Aster tripolium</i>
Sumphaukeskjegg	<i>Crepis paludosa</i>
Sumpmaure	<i>Galium uliginosum</i>
Sumpkarse	<i>Cardamine pratensis ssp. dentata</i>
Svarthyll	<i>Sambucus nigra</i>
Svartstarr	<i>Carex atrata</i>
Svarttopp	<i>Bartsia alpina</i>
Svartvier	<i>Salix myrsinifolia</i>
Sverdlilje	<i>Iris pseudacorus</i>
Sveve sp.	<i>Hieracium sp.</i>
Særbustarr\tvebustarr	<i>Carex dioica</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa</i>
Sølvvier	<i>Salix glauca ssp. glauca</i>
Taglstarr	<i>Carex appropinquata</i>
Takrør ?	<i>Phragmites australis</i>
Tangmelde	<i>Atriplex prostrata ssp. prostrata</i>
Tangmelde/flikmelde	<i>Atriplex cf. prostrata</i>
Taresaltgras	<i>Puccinellia capillaris</i>
Teiebær	<i>Rubus saxatilis</i>
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Tettegras	<i>Pinguicula villosa</i>
Tiggersoleie	<i>Ranunculus sceleratus</i>
Timotei	<i>Phleum pratensis ssp. pratensis</i>
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Torvull	<i>Eriophorum vaginatum</i>
Trillingsiv	<i>Juncus biglumis</i>
Trådsiv	<i>Juncus filiformis</i>

Trådtjønnaks	<i>Potamogeton filiformis</i>
Tuesildre	<i>Saxifraga cespitosa</i>
Tunarve	<i>Sagina procumbens</i>
Tundrasoleie	<i>Ranunculus hyperboreus ssp. arnellii</i>
Tungras	<i>Polygonum aviculare var. aviculare</i>
Tunrapp	<i>Poa annua</i>
Tusenblad	<i>Myriophyllum alterniflorum</i>
Tvebustarr	<i>Carex dioica</i>
Tveskjeggveronika	<i>Veronica chamaedrys</i>
Tyttebær	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Tågebær/teiebær	<i>Rubus saxatilis</i>
Ugrasløvetann	<i>Taraxacum seksj. Ruderalia</i>
Vaid	<i>Isatis tinctoria</i>
Vanlig arve	<i>Cerastium vulgare</i>
Vanlig høymol	<i>Rumex longifolius</i>
Vassarve	<i>Stellaria media</i>
Vasshår sp.	<i>Callitriche sp.</i>
Vegamaure	<i>Galium pumilum ssp. normanii</i>
Veikveronika	<i>Veronica scutellata</i>
Veitistel	<i>Cirsium vulgare</i>
Vendelrot	<i>Valeriana sambucifolia</i>
Venusvogn	<i>Aquilegia napellus</i>
Vier sp.	<i>Salix sp.</i>
Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>
Villrips	<i>Ribes spicatum</i>
Villøk	<i>Allium oleraceum</i>
Vinmarikåpe	<i>Alchemilla vestita</i>
Vrangdå	<i>Galeopsis bifida</i>
Vårkål	<i>Ranunculus ficaria</i>
Vårmarihånd	<i>Orchis mascula</i>
Vårpengeurt	<i>Thlaspi caerulescens</i>
Vårskrinneblom	<i>Arabis thaliana</i>
Ørevier	<i>Salix aurita</i>
Åkerdylle	<i>Sonchus arvensis</i>
Åkerforglemmegei	<i>Myosotis arvensis</i>
Åkerkål	<i>Brassica rapa ssp. campestris</i>
Åkermynte	<i>Mentha arvensis</i>
Åkersnelle	<i>Equisetum arvense ssp. arvense</i>
Åkersvineblom	<i>Senecio vulgaris</i>
Ålegras	<i>Zostera marina</i>